

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Zorou Šmolkovou ve věci
žalobkyně: **K.S. K.**

zastoupena Z. S.

proti

žalovanému:

Ministerstvo práce a sociálních věcí

sídlem Na Poříčním právu 376/1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 4. 2024 č. j. MPSV-2024/90606-923, ve věci
příspěvku na péči,

takto:

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobní námitky:

1. Úřad práce České republiky (dále jen „úřad práce“) dne 17. 10. 2023 nepřiznal žalobkyni příspěvek na péči a žalovaný jeho rozhodnutí dne 10. 4. 2024 potvrdil. Důvodem nepřiznání příspěvku bylo, že žalobkyně ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí nesplnila podmínku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
2. Žalobkyně namítla, že i když má rehabilitace a i doma stále cvičí pod dohledem, není schopna zvládat řadu aktivit a tedy základních životních potřeb. U jednání ústy svého zástupce dále doplnila, že její zdravotní stav byl a je stále stejný. Když opouštěla zařízení v Chuchelné, rehabilitační pracovníci ji doporučili o příspěvek požádat. Zjevně tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

považovali její postižení za nezlepšitelné.

3. Žalovaný ve vyjádření odkázal na napadené rozhodnutí.

Posouzení krajským soudem:

4. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobkyni, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
5. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobkyně dne 3. 4. 2023 prodělala centrální hemoragii (pozn. soudu, cévní mozkovou příhodu). Dne 31. 7. 2023 požádala o příspěvek na péči. Posudkový lékař OSSZ Karviná dne 4. 8. 2023 konstatoval, že žalobkynin zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý, neboť není splněna podmínka dlouhodobosti. Úřad práce proto dne 17. 10. 2023 žádost zamítl. V námitkovém řízení nechal žalovaný posoudit žalobkynin zdravotní stav posudkovou komisí MPSV, která dne 14. 3. 2024 dospěla k témuž závěru. Konstatovala s odkazem na § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav je takový, který trvá nebo podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb. Žalobkyně po prodělané centrální hemoragii absolvovala rehabilitační léčbu v Rehabilitačním ústavu Hrabyně s doloženým výrazným efektem a předpokladem dalšího zlepšování zdravotního stavu, což podle posudkové komise vyplývá ze závěrečné zprávy fyzioterapeuta z RÚ Hrabyně ze dne 21. 7. 2023. U žalobkyně je předpoklad dalšího zlepšení funkčních schopností a k posouzení zvládání některé ze základních životních potřeb je možné přistoupit až po dokončení rehabilitační léčby při trvajícím funkčním deficitu. Na základě tohoto posudku žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil a námitky žalobkyně zamítl, protože žalobkyně nesplnila podmínku dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu ve smyslu § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. a není tedy osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby podle § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb.
6. O žalobních námitkách krajský soud uvažil takto.
7. Příspěvek na péči se poskytuje osobám závislým na péči jiné fyzické osoby, jsou-li starší jednoho roku a jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pomoc jiné fyzické osoby potřebují při zvládání základních životních potřeb (§ 7 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb.). Stupeň závislosti zákon definuje počtem základních životních potřeb bez pomoci nezvládaných v § 8 zákona č. 108/2006 Sb. Základní životní potřeby jsou uvedeny v § 9 odst. 1 tohoto zákona, s tím, že jejich bližší vymezení a způsob hodnocení stanoví prováděcí předpis (odstavec 6 tohoto ustanovení). Tímto prováděcím předpisem je vyhláška č. 505/2006 Sb. (dále jen „vyhláška“).
8. Žalobkyně v žalobě namítala nesprávnost závěru o tom, že není závislá na pomoci jiné fyzické osoby. Za důvod této nesprávnosti uvedla, že bez pomoci jiné osoby nezvládá řadu aktivit, definujících jednotlivé základní životní potřeby; tyto konkrétně specifikovala. Žalovaný však v napadeném rozhodnutí nepolemizoval s tím, zda žalobkyně je či není schopna jednotlivé aktivity bez pomoci zvládat. Své zamítavé rozhodnutí vystavěl na absenci dlouhodobosti jejího nepříznivého zdravotního stavu; s odkazem na posudkový závěr posudkové komise MPSV, že žalobkynin zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý, protože vlivem rehabilitace dochází k jeho změně – zlepšení. Žalobní námitky jdou proto

mimo důvody napadeného rozhodnutí a již z tohoto důvodu je žaloba nedůvodná.

9. Žalobkyně nesouhlas s tím, že její zdravotní stav není dlouhodobě nepříznivý, uvedla až u jednání. K těmto námitkám soud nemohl přihlédnout, protože je uplatnila opožděně. Pro podání žaloby totiž platí dvouměsíční lhůta od doručení napadeného rozhodnutí (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Jen v této dvouměsíční lhůtě lze žalobu rozšířit o nové žalobní body, tedy o skutkové anebo právní důvody, pro které žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné (§ 71 odst. 2 třetí věta s. ř. s., viz též konstantní judikatura k tomuto ustanovení, např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2020, č. j. 10 As 156/2018-110).
10. Nicméně, pro úplnost soud dodává, že i kdyby bylo možné k námitkám žalobkyně ohledně trvalosti a nezměnitelnosti jejího zdravotního stavu přihlédnout, nebyly by tyto námitky důvodné.
11. Podle § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., *dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy trvá nebo má trvat déle než 1 rok, a který omezuje funkční schopnosti nutné pro zvládání základních životních potřeb.*
12. Aby bylo možné žalobkyni považovat za závislou na pomoci jiné fyzické osoby, musel by být její zdravotní stav nejen nepříznivý a vedoucí k poruše funkčních schopností ovlivňující zvládnutí jednotlivých aktivit, které definují jednotlivé základní životní potřeby, ale tato nepříznivost by musela být dlouhodobá ve smyslu shora cit. § 3 písm. c). Dlouhodobostí je jednak situace, kdy nepříznivost zdravotního stavu trvá jeden rok, což nebylo ke dni zamítnutí žádosti, a ani posuzování posudkovou komisí, splněno, protože žalobkyně utrpěla mozkovou příhodu dne 3. 4. 2023 a úřad práce rozhodoval dne 17. 10. 2023. Dlouhodobostí se rozumí též, že nepříznivost zdravotního stavu bude podle poznatků lékařské vědy trvat jeden rok. To u žalobkyně také nebylo splněno. Posudková komise v posudku jasně a srozumitelně vysvětlila, že z propouštěcí zprávy Rehabilitačního ústavu v Hrabyni vyplývá zlepšení žalobkynina zdravotního stavu oproti přijetí do péče a že rehabilitace k dalšímu možnému zlepšení může vést. Nebylo tedy podle poznatků lékařské vědy zřejmé, že nepříznivost zdravotního stavu žalobkyně bude trvat jeden rok. Domněnka žalobkyně, že rehabilitační pracovníci považovali stav žalobkyně za trvalý, když ji upozornili na možnost požádat o příspěvek na péči, je nepodložená, protože je v rozporu se závěry posudkové komise.
13. Za této situace, i kdyby byly žalobní námitky žalobkyně včasné, nebyly by důvodné a žalobě by nebylo možné vyhovět.
14. Obě podmínky, tedy nepříznivost zdravotního stavu a doba trvání této nepříznivosti, musí být pro závěr o závislosti na pomoci jiné fyzické osoby splněny současně. Žalovaný vyšel z toho, že u žalobkyně není splněna podmínka dlouhodobosti trvání jejího nepříznivého zdravotního stavu, což samo o sobě vylučuje, aby byla žalobkyně považována za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby. V tom má žalovaný pravdu, neboť tak definuje zákon závislost osoby ve shora citovaném § 7 odst. zákona č. 108/2006 Sb. Krajskému soudu nezbyvá než konstatovat, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
15. Uvedené však nebrání žalobkyni, aby požádala o příspěvek na péči znovu, když již uplynula značná doba jak od její mozkové příhody, tak od rehabilitace, které žalobkyně v roce 2023 a 2024 podstupovala.
16. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, který v souladu s ustanovením § 60 odst. 2 s. ř. s. nemá právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšné žalobkyni právo na

náhradu nákladů řízení nevzniklo. Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení. (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava, 18. června 2025

JUDr. Zora Šmolková
samosoudkyně